

RETEN I HJØRRING DOM

afsagt den 7. maj 2019

Sag BS [redacted]

[redacted]
(advokat Jacob Fenger)

mod

[redacted]
(advokat Jens Rye-Andersen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Kirsten Thaarup Nygaard.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 30. oktober 2018, drejer sig om, hvorvidt sagsøgeren, Region [redacted] kan kræve tilbagebetaling af 90.408 kr., som regionen udbetalte til sagsøgte, [redacted] i henhold til Patienterstatningens afgørelse af 18. marts 2015.

Region [redacted] har nedlagt påstand om, at [redacted] tilpligtes at betale 90.408 kr. med tillæg af rente, principalt fra den 5. november 2015, subsidiært fra den 2. september 2018.

[redacted] har påstået frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Den 18. marts 2015 tráf Patienterstatningen afgørelse om, at [redacted]
[redacted] i forbindelse med sygehusbehandling den 11. december 2012 ved ortopæd-

kirurgien var påført en skade i form af en infektion, der var omfattet af lov om klage og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet § 20, stk. 2, nr. 4, om erstatning for skade i form af infektion eller anden komplikation, der er mere omfattende end, hvad patienten med rimelig måtte tåle. Patienterstatningen fandt ikke grundlag for at anse [redacted] berettiget til erstatning for forsinket diagnose af brud i hoften.

Patienterstatningen fastsatte erstatningen efter § 20, stk. 1, nr. 4, til 89.370 kr., hvoraf 6.800 kr. var erstatning for helbredelsesudgifter, 45.220 kr. var godtgørelse for svie og smerte, og 37.350 kr. var godtgørelse for varigt mén i anledning af en vurderet méngrad på 5%.

Afgørelsen, der blev sendt til [redacted] som anmelder på vegne af [redacted] indeholdt ankevejledning, herunder vejledning om, at "Ankenævnet kan tiltræde afgørelsen eller ændre den, så erstatningen forhøjes eller nedsættes. Ankenævnet kan også ændre den oprindelige afgørelse, så hele erstatningen bortfalder og skal betales tilbage".

Region [redacted] meddelte ved brev af 30. marts 2015 til [redacted] at beløbet med tillæg af rente fra den 8. februar 2015, i alt 90.408 kr., ville blive indsat på [redacted] nemkonto i løbet af 2-5 dage. Af udbetalingsbrevet fremgår det, at afgørelsen kan ankes til Ankenævnet for Patientforsikringen enten af [redacted] som skadelidte eller af Region [redacted] og at Ankenævnet kan tiltræde eller ændre afgørelsen. Det er herefter blandt andet anført: "Ankenævnet kan også ændre afgørelsen til skade for [redacted] så han i mindre omfang eller slet ikke er berettiget til erstatning, og derfor helt eller delvist skal betale erstatningen tilbage."

Den 11. juni 2015 klagede [redacted] på vegne af [redacted] over Patienterstatningens afgørelse af 18. marts 2015 blandt andet vedrørende ménprocenten.

Den 18. september 2015 traf Ankenævnet afgørelse om at ændre Patienterstatningens afgørelse af 18. marts 2015, idet Ankenævnet vurderede, at [redacted] ikke var påført en erstatningsberettiget skade i forbindelse med sygehusbehandlingen, og at [redacted] derfor ikke var berettiget til den tilkendte godtgørelse og erstatning.

Ved brev af 5. oktober 2015 til [redacted] fremsatte Region [redacted] krav om, at [redacted] skulle tilbagebetale 90.408 kr. inden forfaldsdagen den 4. november 2015, der fremgik af en medsendt faktura udstedt til [redacted]

Ved stævning af 22. marts 2016 indbragte [REDACTED] Ankenævnets afgørelse for civilretten. Sagen blev efterfølgende hævet i december 2017.

Forklaringer

[REDACTED] har forklaret, at han fik udbetalt erstatning på grund af forløbet med hans hofte. Et halvt år før, han blev opereret, faldt han derhjemme. Han blev indlagt på grund af et blødende mavesår i juni 2011, lige efter han var faldet. Da han blev indlagt, sagde han, at han også havde mange smerter i højre ben, og han kunne næsten ikke bruge benet. Han blev røntgenfotograferet, men de sagde, at der ikke var noget at se. Da han kom hjem fra sygehuset, havde han fortsat mange smerter i benet og rendte ved lægen. I oktober 2011 blev han indlagt på grund af et krampeanfald. Han blev røntgenfotograferet, og de kunne nu se, at han havde et halvt år gammelt brud på hoften. Han fik indopereret en hofteprotese, som imidlertid senere viste sig at være for lille, og han fik så sat en ny protese ind. Han blev udskrevet, men det gjorde fortsat meget ondt, og det viste sig, at der var kommet betændelse. Han blev opereret igen i december 2012. Han havde stadig mange smerter og rendte ved lægen, og han fik morfin. Det viste sig, at protesen sad løs på grund af betændelse. Han blev opereret igen og kom i penicillinbehandling. Han havde fortsat mange gener, og hans hofte gik af led. Han fik sat den på plads. Der var fortsat mange smerter, og han rendte ved lægen. Han har nu fået en ny hofte, men han døjer stadig, og det endte også med at give skader i hans knæ.

Han klagede til patienterstatningen over det med hoften, og han fik tilkendt en erstatning på 89.000 kr. Det var [REDACTED] der klagede for ham. Da afgørelsen kom, sagde [REDACTED] at det var en uhørt lille erstatning. Han fra [REDACTED] sagde, at det syntes han, de skulle klage over, og det erklærede han [REDACTED] sig enig i. Der blev intet nævnt om nogen risiko for, at han skulle betale penge tilbage. Han forstod det sådan, at det kun handlede om, at han muligvis skulle have lidt mere i erstatning. Da han fik pengene udbetalt, hørte han ikke noget om, at han kunne risikere at skulle betale pengene tilbage. Det var fagforeningen, der fuldt og helt kørte sagen. Han fik tilsendt breve fra fagforeningen, og han var også til møde hos dem, men der blev ikke sagt noget om tilbagebetaling. Da han fik erstatningen, brugte han pengene til at betale gæld med. Det var fagforeningen, der klagede for ham til Ankenævnet, og det var dem, der kørte klagesagen. Da Ankenævnets afgørelse kom, blev den indbragt for retten. Sagen blev forelagt Retslægerådet, som imidlertid sagde, at det med betændelsen var selvforskyldt, og så blev sagen hævet, selvom det var et helt forkert resultat, Retslægerådet var kommet til. Alle pengene blev brugt til betaling af gæld.

Han deltog i et møde hos fagforeningen, hvor de snakkede om det, der stod i Patienterstatningens afgørelse. Papirerne fra Patienterstatningen var fremme på

mødet, og fagforeningen sagde, at det var alt for lidt, der var givet i erstatning. Han husker ikke præcist, hvor mange møder han var til hos fagforeningen, men det var måske 2 møder.

Det var gæld til banken, han brugte erstatningen til.

Advokaten kom ind i sagen, da Ankenævnet havde truffet afgørelse om, at han slet ingen erstatning skulle have.

Parternes synspunkter (proceduren)

Region [redacted] har til støtte for sin påstand anført følgende i påstandsdokument af 26. marts 2019:

"Anbringender

Nærværende sag vedrører sagsøgtes forpligtelse til at tilbagebetale for meget udbetalt patientskadeerstatning svarende til nedlagte påstand stor kr. 90.408,00.

Sagsøgers tilbagebetalingskrav støttes navnlig på Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelse af 8. september 2015 (bilag 3), hvoraf det fremgår, at Ankenævnet traf afgørelse om, at sagsøgte ikke var blevet påført en erstatningsberettiget skade i forbindelse med behandlingen den 9. juni 2011 og frem på Sygehus [redacted] og at sagsøgte derfor ikke var berettiget til den godtgørelse og erstatning, som sagsøger i anledning af Patienterstatningens afgørelse af 18. marts 2015 (bilag 1) havde udbetalt, jf. sagens bilag 2.

Til støtte for tilbagebetalingskravet gøres det endvidere gældende, at det af sagsøgers udbetalingsbrev udtrykkeligt fremgår, at ankenævnet "kan også ændre afgørelsen til skade for [redacted] så han i mindre omfang eller slet ikke er berettiget til erstatning og derfor helt eller delvist skal betale erstatningen tilbage".

Det gøres således gældende, at sagsøger herved har taget et tilstrækkeligt forbehold for tilbagebetaling, såfremt ankenævnet måtte nå frem til en afgørelse som i nærværende sag.

Det gøres således gældende, at sagsøgte har været behørigt informeret om den mulige konsekvens med sagsøgtes klage over Patienterstatningens afgørelse, i hvilken forbindelse det bemærkes, at sagsøgte under sagen har været bistået af [redacted]

Det bestrides, at der i denne sag foreligger omstændigheder, der kan begrunde et andet resultat end tilbagebetaling.

Højesteret har således i sin afgørelse fra december 2017 udtrykkeligt fastslået, at det afgørende for tilbagebetalingspligten er, om den udbetalende region har taget forbehold for tilbagesøgning i tilfælde af en ændret afgørelse. Der henvises til Højesterets afgørelser, der er trykt i U.2018.1149H og U.2018.1156H.

Det forhold, at sagsøger ikke selv påklagede den oprindelige afgørelse, er uden betydning for sagsøgtes forpligtelse til at tilbagebetale den uberettigede modtagne erstatning, jf. også Vestre Landsrets dom af 25. september 2018, som er endelig, idet Procesbevillings-nævnet ikke har imødekommet en ansøgning om 3. instansbevilling.

Sagsøgers principale rentepåstand er begrundet i sagsøgers faktura af 5. oktober 2015, jf. bilag 5. Sagsøgers subsidiære rentepåstand er begrundet i sagsøgers brev af 2. august 2018 til sagsøgte med krav om tilbagebetaling (bilag 7)."

██████████ har til støtte for sin påstand anført følgende i påstandsdokument af 26. marts 2019:

"Anbringender:

Det gøres gældende,

At regionen i afgørelsen U 2018.1156 H ikke efter almindelige regler om tilbagesøgning kunne kræve en udbetalt patientskadeerstatning tilbagebetalt, da regionen ikke selv påklagede den oprindelige afgørelse. Region ██████████ har, ligesom i afgørelsen, ikke protesteret over den oprindelige afgørelse (af d. 18. marts 2015), hvilket ifølge den nævnte retspraksis må medføre, at den udbetalte patientskadeerstatning ikke kan kræves tilbagebetalt.

At personskadeerstatningen ikke blev udbetalt ved en fejl, hvorfor ██████████ var berettiget til at modtage beløbet, da det blev udbetalt. ██████████ var altså i god tro, da erstatningen blev udbetalt. Højesteret har ved dom af 13. juni 2016 (UfR 2016.3276) fastslået, at tilbagebetalingsreglerne er til for at beskytte den person, der i god tro har modtaget erstatning i henhold til en myndigheds afgørelse herom. Idet ██████████ var i god tro, da han modtog personskadeerstatningen, må dette medføre, at beløbet ikke kan kræves tilbagebetalt.

At Tilbagebetalingskravet på kr. 90.408,00 er en stor belastning for ██████████ hvorfor Region ██████████ må anses for nærmest til at bære risikoen for, at beløbet blev opgjort og udbetalt korrekt."

Under hovedforhandlingen gjorde [redacted] advokat yderligere gældende, at det af Region [redacted] i et brev af 30. marts 2015 tagne forbehold ikke opfylder betingelserne for at være et konkret forbehold, ligesom advokaten gjorde gældende, at [redacted] ikke var bekendt med forbeholdet, idet forbeholdet fremgår af en skrivelse sendt til [redacted]
[redacted]

Under hovedforhandlingen gjorde Region [redacted] advokat heroverfor gældende, at brevet af 30. marts 2015 indeholder et konkret forbehold, og at [redacted] var eller burde være bekendt med forbeholdet, idet forbeholdet blev taget i brev af 30. marts 2015 til [redacted] repræsentant, og at behandlingen af sagen netop skete på baggrund af en henvendelse fra [redacted] på vegne af [redacted] jf. sagens bilag 1, ligesom det fremgår, at [redacted] forklaring, at denne drøftede skrivelserne fra sagsøgeren med repræsentanten på 1 til 2 møder.

Rettens begrundelse og resultat

Det fremgik af Patienterstatningens ankevejledning i afgørelsen af 18. marts 2015, at Ankenævnet ved en anke kunne tiltræde afgørelsen eller ændre den, så erstatningen blev forhøjet eller nedsat, og at Ankenævnet også kunne ændre den oprindelige afgørelse, så hele erstatningen bortfaldt eller skulle betales tilbage.

Det fremgik af Regionens brev af 30. marts 2015 om udbetalingen af den af Patienterstatningen fastsatte erstatning, at afgørelsen kunne ankes til Ankenævnet, og at Ankenævnet kunne ændre afgørelsen til skade for [redacted] så i mindre omfang eller slet ikke var berettiget til erstatning og derfor helt eller delvist skulle betale erstatningen tilbage.

[redacted] der under hele forløbet var repræsenteret af [redacted] ankede den 11. juni 2015 Patienterstatningens afgørelse.

Henset til at Region [redacted] i brevet om udbetaling tog et konkret forbehold om, at [redacted] kunne risikere at skulle betale erstatning tilbage, hvis Ankenævnet senere ændrede patientforsikringens afgørelse som følge af en anke fra enten Region [redacted] eller [redacted] finder retten, at [redacted] ikke på tidspunktet for udbetalingen af erstatningen, hvor ankefristen ikke var udløbet, havde en velbegrunnet formodning om, at beløbet ikke kunne kræves tilbagebetalt.

Den omstændighed, at afgørelsen og brevet om udbetaling blev sendt til [redacted] kan ikke føre til et andet resultat, allerede fordi

[redacted] under hele forløbet repræsenterede [redacted]
[redacted]

Region [redacted] påstand tages derfor til følge, herunder med renter i henhold til den principale påstand.

Som følge af sagens resultat sammenholdt med de nedlagte påstande, skal [redacted]
[redacted] betale sagsomkostninger til Region [redacted]

Sagsomkostningerne er fastsat således, at 2.460 kr. dækker udgift til retsafgift, og 25.000 kr. vedrører Region [redacted] udgift til advokatbistand og indbefatter moms. Ved fastsættelsen af beløbet til advokatbistand har retten lagt vægt på sagens økonomiske værdi og omfang.

THI KENDES FOR RET:

[redacted] skal inden 14 dage til Region [redacted] betale 90.408 kr. med tillæg af rente fra den 5. november 2015.

[redacted] skal inden 14 dage betale sagsomkostninger til Region [redacted] med 27.460 kr. Omkostningsbeløbet forrentes i medfør af rentelovens § 8a.

/eh